

Aleg. 54.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie obsadzenia posady prymaryusza przy lwowskim szpitalu powszechnym.

Wysoki Sejmie!

Wskutek wniesionej prośby, i na zasadzie postanowień §. 4. ustępu 1. uchwalonego przez Wysoki Sejm statutu emerytalnego, przeniósł Wydział krajowy p. Dr. Jana Chądzyńskiego, prymarynsza szpitala lwowskiego z dniem 2. października b. r. w stały stan spoczynku.

Uchwalony na posiedzeniu z dnia 22. maja 1875 etat osób dla szpitala lwowskiego postanawia sześć posad prymaryuszów dla zakładu chorych, zaś dla zakładu położnic jedną posadę prymaryusza, którą piastuje każdoczesny profesor szkoły akuszerok.

Ze względu, że w szpitalu lwowskim przed ustanowieniem nowego etatu było już sześciu prymaryuszów, a oddział chirurgiczny, prowadzony przez Dra Szeparowicza, jako jeden z najważniejszych, nie mógł pozostać bez prymaryusza i operatora, Wydział krajowy zamianował przy wprowadzeniu nowego etatu sześciu dawnych prymaryuszów stałymi, a Dra Szeparowicza prowizorycznie nadetatowym prymaryuszem dla oddziału chirurgicznego, i usprawiedliwił to zarządzenie w sprawozdaniu z d. 22. lutego 1876 do l. 1.942.

Wysoki Sejm uchwałą z dnia 26. kwietnia 1876 przyjął fakt ten do wiadomości, a zarazem polecił Wydziałowi krajowemu, ażeby posady jednego sekundaryusza przy szpitalu powszechnym we Lwowie, objętej etatem tak długo nie obsadzał, dopóki sprawa prymaryatów zgodnie z etatem nie będzie załatwioną, mianowicie przez zwinięcie tak zwanego 3-go oddziału chorób wewnętrznych, zostającego pod kierownictwem prymaryusza nadetatowego; z uwagi tedy na okoliczności wyżej naprowadzone, nie mniej z powodu, że Wysoki Sejm, upoważniając Wydział krajowy uchwałą z d. 3. października 1881. l. 506 do zamianowania stałego prymaryusza na oddziale chirurgicznym, zastrzegł zarazem, iżby pierwsza opróżniona posada prymaryusza nie była obsadzoną, należałoby obecnie wstrzymać się z obsadzeniem tej posady i powierzyć kierownictwo oddziału syfilityczno-skórnego kobiet, który p. Dr. Chądzyński prowadził jednemu z prymaryuszów oddziałów chorób wewnętrznych, a zarazem połączyć w jeden dwa oddziały chorób wewnętrznych.

Od zarządzenia tego atoli, a względnie od spełnienia wyżej przywiedzionych poleceń Wysokiego Sejmu, powstrzymuje Wydział krajowy poważną okoliczność, iż żaden z prymaryuszów oddziałów chorób wewnętrznych nie jest specjalistą w dziale chorób kiłowo-skórnych

wymagających ścisłych, i niemal wyłącznych studyów i pracy szczególnie obecnie, gdy choroby te w sposób zatrwajający rozszerzają się po kraju.

Z tych więc powodów i ze względu na dobro mieszkańców miasta Lwowa i okolicy, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwałę z dnia 3. października 1881 l. 506|81 uznać jako nieobowiązującą, natomiast zaś upoważnić Wydział krajowy do obsadzenia specjalistą opróżnionej posady prymariusza oddziału kiłowo-skórnego kobiet przy szpitalu krajowym powszechnym we Lwowie.

*Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.*

Lwów, dnia 8. października 1889.

Marszałek krajowy:

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Członek Wydziału kraj.